

Панченко В. В.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри земельного та аграрного права

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

**Деякі організаційно-правові питання використання земель для
органічного землеробства**

Незважаючи на сприятливі для розвитку сільського господарства природно-кліматичні умови, спроможність України зайняти вагомє місце на міжнародному продовольчому ринку, питання захисту вітчизняного

сільськогосподарського виробника, забезпечення конкурентоспроможності його продукції як на вітчизняному, так і світовому ринках, потребують негайного вирішення шляхом забезпечення розвитку системи державної підтримки сільськогосподарського виробництва, поліпшення наукового забезпечення розвитку аграрного сектору, сприяння впровадженню ресурсозберігаючих, безпечних та екологічно чистих технологій виробництва сільськогосподарської продукції та продовольства, розвиток фінансово-кредитних механізмів, підтримки розвитку інфраструктури матеріально-технічного забезпечення та ін.

Необхідно усвідомлювати, що успішне вирішення соціально-економічних завдань, які стоять перед країною, значною мірою визначається існуючим порядком використання земель сільськогосподарського призначення для виробництва сільськогосподарської продукції рослинного та тваринного походження, що потребує комплексного та цілеспрямованого проведення правових, економічних, організаційних та науково-технічних заходів.

Відсутність в Україні належної правової основи в сфері регулювання використання земель для органічного землеробства сільськогосподарськими товаровиробниками, орієнтованих на стабільний економічний результат, набула особливої значущості зважаючи на необхідність підвищення ефективності сільськогосподарської діяльності в цій сфері, що призведе не тільки до збільшення обсягів сільськогосподарського виробництва, але і значного підвищення якості сільськогосподарської продукції.

Без радикального підвищення ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і організації виробництва, їх цілеспрямованої соціально-економічної і екологічно спрямованої реструктуризації на основі вдосконалення ринкових відносин неможливо домогтися переведення регіональних АПК на модель сталого

розвитку і динамічного зростання. Цілком очевидно, що державна аграрна політика має бути не підпорядкована частковій чи тимчасовій підтримці розвитку окремих ланок аграрної сфери, а спрямована на здійснення системних перетворень у ній [1; 219].

Крім того, ефективне використання земель для органічного землеробства сільськогосподарськими товаровиробниками потребує оновлення та вдосконалення основних засобів технічно-технологічного забезпечення виробництва, впровадження наукових розробок, що потребує інноваційно-інвестиційних заходів в сфері сільського господарства, з метою прискорення його розвитку та підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору економіки України в цілому.

Отже, головною метою державної інноваційно-інвестиційної політики як важливої складової аграрної політики в Україні є створення організаційно-правових, соціально-економічних умов для ефективного відтворення, удосконалення, розвитку і використання науково-технічного потенціалу країни з метою не тільки поліпшення структури і якості сільськогосподарського виробництва, а й покращення соціальної сфери села, спрямованої на формування сприятливого інвестиційного клімату, за допомогою раціонального поєднання методів та форм державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності.

Ще однією з головних вимог ефективного використання земель для органічного землеробства сільськогосподарськими товаровиробниками є належна якість ґрунту як основа для забезпечення високого рівня якості та безпечності сільськогосподарської продукції або сировини для її виготовлення. Так, серед об'єктів права власності сільськогосподарських підприємств особливе місце належить землі (земельним ділянкам сільськогосподарського призначення) як основному засобу виробництва. Вона є особливим природним об'єктом, посідає домінуюче місце в складі єдиного природного комплексу. Треба використовувати всі економічно -

правові механізми взаємодії власника земельної ділянки та орендаря для максимально тривалого користування землею одним господарем. Це призведе до зацікавленості як власників так і орендарів земельних ділянок щодо належного виконання своїх обов'язків, в тому числі і збереженні якості ґрунту, з метою здійснення високоефективного та екологічно безпечного використання сільськогосподарських угідь та створення конкурентоспроможного аграрного сектору економіки.

Таким чином, розвиток аграрного сектору економіки України в умовах конкуренції можливий шляхом продуктивного реформування цієї галузі, впровадження ефективної економічно-правової стратегії держави, які сприяли б запровадженню досягнень науки і техніки в аграрний сектор та забезпеченню дієвого механізму правового врегулювання використання земель для органічного землеробства сільськогосподарськими товаровиробниками з метою підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості в цілому.

Бібліографічні посилання

1. Правове регулювання екологічних, аграрних та земельних відносин в Україні: сучасний стан і напрями вдосконалення: монографія / (А.П.Гетьман, М.В. Шульга, А.М. Статівка та ін.); за ред.. А.П.Гетьмана та В.Ю. Уркевича.- Х.: Право, 2012. – 448 с.

Правові засади ведення органічного землеробства: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (29-30 вересня 2017 року) / за ред. Шульги М.В. – Харків: «Доміно», 2017. – 246 с.

За зміст та якість матеріалів відповідальність несуть автори публікацій.